

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 28/10/2023

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 9)

Mục đích giáo học của Phật pháp có ba điều, một là “*Đoạn ác tu thiện*”, hai là “*Phá mê khai ngộ*”, ba là “*Chuyển phàm thánh thánh*”, trong đó “*Đoạn ác tu thiện*” là cách thức để người học Phật nhập môn.

Hòa Thượng nói: “*Đoạn ác tu thiện là phương tiện tối sơ nhất, là cách thức để người học bước chân vào cửa Phật,*” tuy nhiên, việc này, người học Phật lại rất lơ là đến mức vô tình không biết.

Việc ác không đơn giản chỉ là sát sinh hại vật mà những việc làm chướng ngại, cản trở người khác hay những tâm ý phản nghịch, tâm ý tự tôn đều được xem là ác.

Hòa Thượng nhắc: “*Ngày ngày khởi tâm động niệm của chúng ta vô tình tạo tác vô lượng vô biên tội nghiệp mà chúng ta không biết.*”

Chúng ta cứ ngỡ rằng mình đang làm việc công đức và mình rất thuận đạo, thuận theo trật tự lễ lối, khuôn phép, nhưng không phải vậy, trong sâu thẳm tư tưởng, tâm hồn của chúng ta đều đang âm thầm phản nghịch. Chúng ta vẫn thuận theo cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mình. Vậy đó không phải là ác sao? Ác này mới nghiêm trọng!

Cái ác của những người thôn quê, của những đứa trẻ ngày ngày chăn trâu, chăn vịt, gần như là vô ký, không có chủ tâm. Họ chỉ làm theo thói quen hoang dại vì không có ai dạy. Sáng thấy người ta ra đồng, hái rau, hái bông súng, bắt cua, cá, ốc thì họ cũng ra đồng, hái rau, hái bông súng, bắt cua, cá, ốc. Tất cả những gì đồng ruộng có, thì họ nương nhờ đồng ruộng mà thu hoạch để sống. Họ làm lũi ngoài đồng, mùa nào thức ấy, bởi cuộc sống mưu sinh ở thôn quê vốn là như vậy, cho nên lỗi lầm của họ không lớn.

Lớp học “*Làm con phải hiếu*” ở Sóc Trăng có đến nửa lớp là người dân tộc. Hầu hết các em tự rủ nhau đi học và 90% số em tự đạp xe đến chùa, không có phụ huynh đưa rước. Không có sự hợp tác của phụ huynh thì thường không dễ dạy, vậy mà các con rất biết nghe lời. Đúng như người xưa nói: “*Nhân chi sơ tánh bản thiện, tánh tương cận tập tương viễn*”. Các con nghe một lời nói thiện, từ tâm ân cần của các thầy cô, các con cảm thấy an ủi, có chỗ nương về và tự động làm theo. Ví dụ như các thầy cô, chỉ dạy một lần việc xoay chiều dép để thuận tiện xỏ chân khi bước ra, là các con đã làm được ngay. Nếu không đến lớp học, chúng không có ai dạy, cũng chẳng có bữa ăn sáng, chúng lại theo thói quen, ra đồng mò cua bắt cá, bắt ốc, hái rau muống, nhổ bông súng mà thôi.

Các con hay những người thôn quê với tâm hồn đơn sơ, trong sáng, không vọng tưởng, cho nên những thói quen ấy chỉ là tướng tội, là cái bên ngoài, không phải là tánh tội. Tánh tội mới đáng sợ!

Còn chúng ta, những người có tri thức, được học Phật, học chuẩn mực của Thánh Hiền, ngày ngày đang đề cao chuẩn mực Thánh Hiền, lại thêm thất chủ ý riêng của mình khiến làm sai chuẩn mực ấy, thì sẽ “*sai một li đi một dặm*”. Những việc mình làm mà người ta không thể nhận biết được, trời chẳng biết, quỷ chẳng hay hoặc mình đưa thêm những kiến giải đầy tính ma thuật hay thủ thuật thì rất đáng sợ! Mình đừng nghĩ rằng ngu dốt mới đáng sợ, quá thông minh cũng đáng sợ không kém!

Trong quá trình học tập, vì chúng ta mới quan sát những việc ác thô thiển nên không thấy mình tạo ác. Thật ra, mình đang phạm phải những sai lầm nghiêm trọng nếu so với cái ác của những con người có tâm đơn thuần ngày ngày chần trầu, mò cua bắt ốc, hái bông súng. Tâm phản nghịch, bất tuân, làm theo chủ kiến của riêng mình chính là đại ác, có thể dẫn đến hư hại, tổn thất, ảnh hưởng đến nhiều việc.

Pháp luật thế gian cũng xử phạt rất phân minh: Phạm tội có chủ ý được xem là tình tiết tăng nặng, nhất là khi mình còn chủ ý có tổ chức vì mình dẫn dắt cả một tập thể đi sai lầm.

Vì thế, những sai phạm của chúng ta chính là tánh tội. Tướng tội thì còn có thể cứu, nhưng tánh tội thì không thể cứu vì “*Tánh tương cận*” - “*tánh*” rất gần với ta nên cực kỳ khó thay đổi.

Nói đến “*Đoạn ác tu thiện*”, nhiều người nghĩ rằng mình đã trải qua 10 năm học Phật rồi, việc thiện, việc ác mình đã rõ ràng lắm rồi. Nhưng, thật ra, việc thiện mình làm mới chỉ là tướng thiện, mới chỉ là làm cho dễ coi. Cho nên việc cầu nguyện, mong muốn, hướng vọng của mình không đạt được. Điều này khiến nhiều người thối tâm, mất hết niềm tin và thậm chí bỏ luôn cả đạo.

Nói đến cầu nguyện, nhà Phật có câu “*Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng*”. Cầu phải có đạo lý của cầu, ứng phải có đạo lý của ứng. Phật, Bồ Tát “*thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác*” nghĩa là thành tựu việc tốt chứ không thành tựu việc xấu cho người.

Một người không bỏ “*tham sân si mạn*”, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” mà cầu Phật, Bồ Tát thoả mãn cho họ những tập khí này thì là thành tựu việc ác chứ không phải thành tựu việc tốt cho người. Mà việc ác thì Phật, Bồ Tát không làm! Cũng vậy, cà phê, thuốc lá, rượu, chè, tham, sân, si, không bỏ mà mong Phật, Bồ Tát cho mình khoẻ, mình có sức. Để chi vậy? Để mình thoả mãn những thứ đó! Vậy thì Phật, Bồ Tát “*thành nhân chi mỹ*” hay “*thành nhân chi ác*”?

Tôi cũng nghe nói rằng có công ty bố thí hết tỉ này đến tỉ khác ở phương trời nào đó, trong khi, ngay công ty mình 500-700 công nhân thì đang ai oán. Phật Bồ Tát chẳng thể thành tựu việc này vì làm vậy là “*thành nhân chi ác!*”

Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền và Thần luôn thành tựu việc tốt cho người. Ác thân, ác quỷ thì thành tựu việc ác cho người chứ không thể thành tựu việc tốt cho người. Vì sao?

Vì giúp mình, họ được ăn, được cung kính, cung phụng, tôn thờ. Hoà Thượng từng nói về việc này rằng đối với quý thần thì không dễ đùa đâu, một vốn bốn lời là sự thật.

Có một vị thầy nghe Hoà Thượng giảng pháp, lúc Hoà Thượng nói câu **Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng** - có cầu sẽ có ứng, ông không tin và nói: “*Con tụng Kinh Địa Tạng, cầu một cái tủ lạnh mà nhiều năm vẫn không có!*”

Hoà Thượng hỏi: “**Vậy chỗ thầy ở có bao nhiêu người?**”

Vị thầy đó trả lời: “*Dạ con ở có một mình!*”

Hoà Thượng nói: “**Một mình vậy thôi không cần. Nếu tôi là Bồ Tát Địa Tạng, tôi cũng không cho thầy. Nếu như thầy ở với nhiều người, vì mọi người mà lo nghĩ thì chắc chắn sẽ được.**” Một mình thì chắc chắn là “*tự tư tự lợi*”, mong cầu là mong cầu cho chính mình rồi.

Đã lâu rồi, tôi được tặng tám biển in lời dạy của Hoà Thượng: “**Không vì chính mình cầu an lạc, chỉ nguyện chúng sanh được lìa khổ**”. Dường như Phật, Bồ Tát đang nhắc nhở tôi, khi tôi đau chân, sưng to, và thầy thuốc nói phải ba tháng mới khỏi. Tuy nhiên, vì tôi muốn hoàn thành lời hứa với cặp đôi trẻ là sẽ giúp họ tổ chức Lễ Hằng thuận nên tôi đã thương lượng với chân của mình rằng: “*Hãy để tôi đi xong về bệnh tiếp!*”. Đến nay tôi đã khỏi trên 90% mà không hề uống thuốc. Đây không phải là lần đầu tiên mà đã nhiều lần tôi làm thế. Bệnh tật cũng biết, cũng đã nghe mình thương lượng.

Tôi đã nỗ lực điều chỉnh thân tâm của mình, bấm huyệt, hơ ngải cứu và điều tiết lại chế độ ăn uống. Quan trọng hơn, tâm tôi hoàn toàn trong sáng vì cặp đôi trẻ mà mình không hề biết mặt, không biết địa chỉ và không nhận hậu đáp. Mình chỉ vì tất cả chúng sanh mà chân thật phát dương quang đại Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền. Có lẽ nhờ vậy đã làm cảm động, trên thông đến mười phương chư Phật, dưới thông đến các chúng sanh ở các tầng không gian khác. Đúng như lời Ngài Tổ Ấn Quang nói: “*Chỉ thành cảm thông*”.

Hoà Thượng chỉ dạy là “**Đoạn ác tu thiện**” là khởi đầu rất quan trọng. Tuy nhiên, hiện tại, chúng ta chỉ dừng lại ở việc làm ra tướng thiện, tức là làm cho dễ coi. Còn việc ác ta làm, là tánh ác, vì nó xuất phát từ nơi tâm chúng ta. Mới vào cửa thôi, mà còn chưa vào được thì làm sao chúng ta biết trong ngôi nhà đó, còn có mùi thơm, hương hoa dị thảo, mát mẻ đến mức nào.

Hoà Thượng nói: “**Phương pháp giáo học của Phật hy vọng là tâm của bạn trước tiên đạt đến thuần thiện thuần tịnh. Tâm thiện, hạnh thiện có thể giúp đỡ cho bạn giác ngộ. Còn ác tâm ác hạnh nhất định là do mê hoặc điên đảo.**”

Điều làm con người mê hoặc điên đảo chính là “*cái ta*” và “*cái của ta*”, từ đó sinh ra “*tự tư tự lợi*”, sinh ra tham muốn. Tham không được thì sân còn tham được rồi lại càng si. Cho nên ác tâm ác hạnh nhất định là do mê hoặc, vì vậy, Hoà Thượng khẳng định người học Phật mà còn ác tâm ác hạnh thì sẽ không thể nào mà khai ngộ được.

Cho nên, việc trước tiên là phải “**Đoạn ác tu thiện**”, rồi mới nâng lên bậc thứ hai là “**Phá mê khai ngộ**”.

Việc này chúng ta chỉ nói sơ qua để biết, chứ ngay bản thân tôi vẫn ngày ngày sai sót, mê lầm. Tôi còn là một phạm phu với vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, phiền não đầy rẫy, cho dù tôi đã cố gắng nương vào giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền và nhất là giáo huấn của Hoà thượng Tịnh Không.

Hơn 20 năm qua, tôi chỉ phiên dịch và học tập một mình Hoà Thượng mà không xem bất cứ một sách, đĩa nào của người khác, thế mà tôi vẫn bị xen tạp, vẫn phạm phải sai lầm mà những sai phạm đó, Hoà thượng đã dạy rất là chi tiết. Cho nên, lần bệnh này, tôi đã sực nhớ đến câu của Hoà Thượng: **“Không vì chính mình cầu an lạc, chỉ nguyện chúng sanh được lìa khổ”**. Hoà Thượng đã dạy rồi, không cần có tâm mong cầu, chỉ cần cứ nghĩ cho chúng sanh thì tự nhiên việc tốt sẽ tự đến. Vậy mình không có tâm mong cầu nghĩa là gì? Nghĩa là chúng ta đang tiệm cận với tâm của Phật, Bồ Tát. Tuy chưa hoàn toàn giống, nhưng có hiện tượng giống. Vậy thì, Phật, Bồ Tát sẽ vì mình mà lo nghĩ.

Cho nên bậc thứ hai mà Hoà Thượng nói chính là **“Phá mê khai ngộ”** nghĩa là: **“Đối với đại đạo lý, đối với chân tướng sự thật của vũ trụ nhân sinh này dần dần phải thấu hiểu, phải tường tận”**. Tường tận thấu suốt rồi, mới thoát ly sáu cõi luân hồi nhưng chưa thoát ra 10 pháp giới.

Bước thứ ba là **“Chuyển phàm thành thánh”**. Chỉ có chân thật giác ngộ, chân thật tường tận rồi mới chân thật muốn học Phật, học Bồ Tát.

Lúc trước, tôi nghe Hoà Thượng nói chúng ta chỉ giả học Phật, tôi đã rất là khó chịu. Mình cũng ăn chay, học Phật và cũng tận tụy đi phóng sanh, giống như là làm rất tốt như thế này, mà lại là giả. Nên, đến nay, nghe lại chỗ này, mới thấy nếu không giác ngộ, không tường tận thì sẽ không chân thật học Phật, Bồ Tát. Hoà Thượng nói: **“Chân thật muốn học Phật, học Bồ Tát thì mới thật làm, thì mới có thể chân thật thành tựu”**. Qua đây, chúng ta hiểu vì sao học trò của Ngài Lý Bình Nam có tới hơn 30 vạn người mà chỉ có rất ít người vãng sanh. Đây là sự việc cách đây hơn 50 năm về trước, còn chúng ta ngày nay thì còn khác xa.

Chúng ta luôn phải xem lại rằng việc thiện mình làm, là tánh thiện hay tướng thiện và việc ác mình làm, là tánh ác hay tướng ác. Nếu tướng thiện và tánh ác thì vô cùng nguy hiểm!

Hòa Thượng, một vĩ nhân sâu sắc và đầy trí tuệ, đã để lại cho chúng ta “Chuyên đề Khai thị 1200 Đề tài” được những người tâm đắc tổng kết từ nhiều bộ kinh lớn mà Ngài đã giảng giải một cách tỉ mỉ, ân cần, hết lòng hết dạ, trong rất nhiều năm. Chuyên đề chứa đựng đầy đủ pháp giải và pháp hành giúp chúng ta nhận diện và tu sửa các sai lầm mà chúng ta đã phạm phải./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến

để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!